

525/24

Zlati Očenas' (Sontjančeva maša.)
(Iz Pijave Gorice pri Igu.)

Očenas', Buh je naš, Marija je naša Mati.
Nebu je rassvetliva, zemla paterdiva. Na
srejd' svetiga raja naša cerkevica staji.

Nuot' je deviet' vutarjev. Pr ta deviet' mi
vutarji svet' Sontjanš staji, nova naša
beare. Marija, zat klečava, se je mir' je-
kava. Svet' Sontjanš se nazaj azre: „Kaj
je teab, Marija, k' se taku mir' j'okas'?"

„Mear' je rajt' j'okat, k' nejsem vidva
sojga Lina tri dni in tri noči!“ „Paglēj
čez moja dišna rama, kē prut' bujsem
grōb, boš vidva j'ogre dvanajst, j'erus
bo ta trinajst!“ „K' neam' je teakva, ga je
abjčeva in kosvava: „Klēj s' bir, ti moje
Dejter? te nejsem vidva tri dni in tri noči?“

„Jest som bir pr tistom čravezik' ki jma
dava in tevū!“ „Klēj bo ta malitvica
zmola včelk' pištok pred abedom, včelka sobor
ta pred rmeanom soncam, včelka nedela
pred maša, bo tri duše iz vic rešu: Parva
učetova, druga materna, tretja som s'abe!
Amen.

Zapisal Franc Kramar; molila
Marija Sejčak, (tastara Mežnarka). (L. 1907)